

Ang Basahon ni Daniel - Usa ka Gatus ug Kasiyaman ug Unom

Mga Propetikong Pagkapis sa Balaang Kapakyasan: Ang Mapadayagong Panaw sa mga Katawhan sa Katapusang Adlaw sa Dios diha sa Pinadayag 10

Jeff Pippenger
2024-04-27

Sa ikanapulo nga kapitulo sa Pinadayag, diin gihulagway ang kasaysayan sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, si Juan, ingon nga usa ka simbolo sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw, gisultihan nang daan nga aduna pay mahitabo nga kapakyasan sa kasaysayan nga iyang gisimbolohan; ug kadtong kapakyasan mao ang bahin sa kasaysayan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda nga gitak-om gikan sa pagsabot sa mga Millerita, aron sulayan ang ilang pagtuo.

Ug ang tingog nga akong nadungog gikan sa langit misulti kanako pag-usab, ug miingon, Lakaw, kuhaa ang diyutay nga basahon nga inablihan diha sa kamot sa manulonda nga nagtindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta. Ug miadto ako sa manulonda, ug miingon kaniya, Ihatag kanako ang diyutay nga basahon. Ug siya miingon kanako, Kuhaa kini, ug kan-a kini; ug kini magapapait sa imong tiyan, apan sa imong baba matam-is kini sama sa dugos. Ug gikuha ko ang diyutay nga basahon gikan sa kamot sa manulonda, ug gikaon ko kini; ug sa akong baba matam-is kini sama sa dugos: ug sa diha nga gikaon ko kini, mipait ang akong tiyan. Pinadayag 10:8–10.

Sa bersikulo 10, si Juan nagrepresentar sa kasaysayan sukad sa Agosto 11, 1840, sa dihang ang gamhanang manulonda mikunsad nga may gamayng basahon sa iyang kamot, hangtod sa Dakong Kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844. Sa wala pa niya sa simbolikong paagi girepresentar kana nga kasaysayan, giingnan siya sa “tingog nga” iyang “nadungog gikan sa langit” nga nagpahibalo kaniya nga sa dihang kan-on niya ang gamayng basahon, “mapaiton niini ang imong tiyan, apan sa imong baba mamahimong matam-is kini sama sa dugos.” Ang mapait nga kapakyasan mao ang misulay sa pagtuo sa mga Millerite, ug dili maayo alang kanila nga mahibalo na daan mahitungod nianang kapakyasan sa wala pa kini moabot; apan si Juan nagrepresentar sa katawhan sa katapusang mga adlaw nga gikinahanglan mahibalo sa mga kamatuoran nga nalangkit sa paghulagway sa mga hitabo, nga mao ang kasaysayan sa mensahe sa nahaunang ug sa ikaduhang manulonda.

Kana nga balaang kasaysayan nagpaila nga adunay usa ka pagsulay nga ipahamtang ibabaw sa katawhan sa katapusang mga adlaw, ug kini mahimong usa ka pagsulay nga magasalig sa usa ka butang nga dili labing maayo alang kanila nga masabtan sa dili pa moabot ang maong pagsulay, apan dili kini mao gayud ang susamang kasinatian sa mga Millerita, bisan pa niana kini hingpit nga nahiuyon sa paghulagway sa mga hitabo nga girepresentahan sa nahaunang ug ikaduhang

manulunda, kay ang pito ka mga dalogdog usab nagarepresentar sa “umaabot nga mga hitabo nga igapadayag sumala sa ilang han-ay.”

Bisan gikinahanglan nga mahibalo sa pundasyonal nga kasaysayan sa mga Millerite, ang katawhan sa Dios sa kataposang mga adlaw motuman sa mao rang paglatid sa mga hitabo sama sa mga Millerite; apan ang misulay sa mga Millerite, nga alang sa ilang kaayohan dili nila angay mahibal-an daan, mahimong lahi nga pagsulay, nga gidala tungod sa usa ka elemento nga gipatin-aw hangtod miabot ang takna nga ang Leon sa banay ni Juda maghubad sa Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga mahitabo sa tinago nga kasaysayan sa bersikulo kwarenta sa Daniel onse.

Ang gitakpan pinaagi sa selyo gituyo aron sulayan ang katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw, ug ang pagsulay magkauyon sa timaan sa dalan diin gisulayan ang mga Millerita; kay bisan sa nahaunang katumanan diha sa kasaysayan sa mga Millerita o sa ulahing katumanan sa katapusang mga adlaw, ang pito ka mga dalugdog mao ang “usa ka paglatid sa mga hitabo” “nga igapadayag sumala sa ilang han-ay.”

Ang wala mailhi sa kadaghanan mao nga ingon nga si Juan nagrepresentar sa kasaysayan sa pagkanaog ni Cristo uban sa gamayng basahon niadtong Agosto 11, 1840 hangtod sa Dakong Kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844, kana mismong kasaysayana girepresentahan usab sa pagkanaog sa ikaduhang manulonda niadtong Abril 19, 1844. Ang unang kapakyasan masabtan ingon nga mao ang kapakyasan ni Juan, nga, human makakaon sa gamayng basahon niadtong Agosto 11, 1840, nakasinati ug kapakyasan niadtong Abril 19, 1844. Sa pag-abot nianang kapakyasan, ang ikaduhang manulonda mikanaog nga may “sinulat” sa iyang kamot.

“Ang laing gamhanang manulonda gisugo sa pagkanaug ngadto sa yuta. Gibutang ni Jesus sa iyang kamot ang usa ka sinulat, ug sa iyang pag-abot sa yuta, misinggit siya, ‘Nahulog ang Babilonya, nahulog.’ Unya nakita ko ang mga nasagmuyo nga nag-usab sa pagpataas sa ilang mga mata ngadto sa langit, nga nagtan-aw uban sa pagtuo ug paglaum alang sa pagpakita sa ilang Ginoo. Apan daghan ang daw nagpabilin sa usa ka binuang nga kahimtang, daw natulog; apan nakita ko ang timaan sa halalum nga kasubo diha sa ilang mga nawong. Nakita sa mga nasagmuyo gikan sa Kasulatan nga anaa sila sa panahon sa paglangan, ug nga kinahanglan sila mapailubon nga maghulat sa katumanan sa panan-awon. Ang mao ra nga ebidensiya nga nagdala kanila sa pagpaabut sa ilang Ginoo sa 1843, mao usab ang nagdala kanila sa paglaum Kaniya sa 1844. Apan nakita ko nga ang kadaghanan wala magbaton niadtong kusoga nga nagtimaan sa ilang pagtuo sa 1843. Ang ilang kasagmuyo nakapaluya sa ilang pagtuo.” Early Writings, 247.

Ang kasaysayan sa mga Millerite nga girepresentahan ni Juan sa kapitulo napulo, mao ang kasaysayan sa nahaunang manulonda ug usab sa ikaduhang manulonda. Ang pagkanaog sa nahaunang manulonda uban ang usa ka mensahe ug ang pagkanaog sa ikaduhang manulonda uban ang usa ka mensahe, nagtimaan sa sinugdanan sa tagsatagsa nilang mga kasaysayan nga ang duruha natapos sa kapakyasan, bisan pa nga si Juan mas direkta nga naghulagway sa tibuok kasaysayan sa duha ka manulonda. Bisan human sa Oktubre 22, 1844, sa dihang miabot ang ikatulong manulonda uban ang usa ka mensahe, ang kapakyasan sa pagrebelde sa 1863 naghatag ug ikatulong saksi sa usa ka yugto nga nagsugod sa usa ka mensahe ug natapos sa kapakyasan.

Ang unang kasagmuyo sa kalihokan sa ikatulong manulonda niadtong Hulyo 18, 2020 maoy kapariha sa unang kasagmuyo sa mga Millerite. Usa ka kamatuoran gitimbreaan pagtak-op maingon nga ang kamatuoran sa 1844 gitimbreaan pagtak-op pinaagi sa Ginoo nga nagkupot sa Iyang kamot ibabaw sa usa ka kasaypanan sa pipila sa mga hulagway, nga maoy nagmugna sa unang kasagmuyo sa mga Millerite. Sa dihang ang maong kasaypanan nasabtan sa ulahi, ang kasaypanan nahinukasan na, maingon nga ang Leon sa banay ni Juda mikuha sa Iyang kamot. Ang kasaypanan sa Hulyo 18, 2020, napahinabo pinaagi sa pagdumili sa pag-ila nga ang Iyang kamot gibayaw niadtong Oktubre 22, 1844, samtang Iyang gipahayag nga “ang panahon dili na madugangan.”

Bisan kini mao ang kalihokan sa Filadelfia sa unang kapakyasan sa unang manulonda, o ang unang kapakyasan sa kalihokan sa Laodicea sa ikatulong manulonda, ang Iyang kamot nagrepresentar sa timailhan sa dalan. Niadtong Abril 19, 1844 ug niadtong Hulyo 18, 2020 ang kapakyasan mipatungha ug panahon sa pagkahisalaag. Kadtong mga tinigom kaniadto niadtong Agosto 11, 1840 o Septyembre 11, 2001, nanghisalaag, ug human niana si Cristo misugod pag-usab sa pagtigom sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon.

Nagtigom Siya ug usa ka katawhan sugod niadtong Septyembre 11, 2001, kay sumala sa girepresentahan sa bautismo ni Cristo, sa dihang manaog ang balaang simbolo nga Siya magsugod sa pagtigom sa Iyang mga tinun-an, dili sa wala pa kana. Unya, human sa usa ka pagkapatlaag, tigomon ni Cristo ang Iyang katawhan sa ikaduhang higayon. Gitigom ni Cristo ang Iyang mga tinun-an sugod sa Iyang bautismo, ug human sa pagkapatlaag nga gipahinabo sa krus, nagsugod Siya sa pagtigom sa Iyang mga tinun-an sa ikaduhang higayon. Ang kamatuorang profetiko sa ikaduhang pagtigom nga nagsugod niadtong Hulyo 2023, kabahin sa giselyohan niadtong Hulyo 18, 2020, bisan pa nga kini dayag nga usa ka elemento sa kasaysayan sa mga Millerite.

Sa bersikulo kuwarenta sa Daniel onse, ang mapintas nga mananap gikan sa kahiladman nga walay kinutoban mitungha ug mipatay sa duruha ka sungay sa mananap sa yuta niadtong 2020. Niadtong Hulyo sa 2023, ang Ginoo nagsugod sa pagtigum sa Iyang katawhan sa ulahing mga adlaw sa ikaduhang higayon. Ang proseso sa pagtigum girepresentahan sulod sa balaang kasaysayan sa mga Millerite, ug diha nianang kasaysayana, adunay duha ka makasaysayanong mga saksi sa pagtigum sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon. Ang proseso sa pagtigum usa ka matagnaong elemento nga tinimbrehang hangtod sa Hulyo 2023. Ang buhat sa pagtigum sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon matuman sa panahon sa kasaysayan sa Gubat sa Ukraine, sa dili pa ang ikaduhang pagpili sa ikawalong presidente, nga usa sa pito.

Niadtong Agosto 11, 1840, gitigom sa Ginoo ang kalihokang Millerite, ug gimarkahan Niya ang maong panagtigom pinaagi sa pagpaila sa tsart sa 1843, nga gipatik niadtong Mayo 1842. Ang tsart nagrepresentar sa sukaranang mensahe, kay Niya niadtong panahona ginabutang ang patukoranan sa templo sa Millerite. Ang pagkanaog sa manulonda sa Pinadayag kapitulo 10, niadtong Agosto 11, 1840, nagkatugbang sa bunyag ni Cristo, nga, lakip sa ubang mga butang, nagtimaan sa sinugdanan sa pagpili ni Cristo sa Iyang mga tinun-an.

“Sa pagtawag kang Juan ug Andres ug Simon, kang Felipe ug Natanael, nagsugod ang pagpatukod sa pundasyon sa Cristohanong iglesia. Gitudlo ni Juan ang duha sa iyang mga

tinun-an ngadto kang Cristo. Unya ang usa kanila, si Andres, nakakaplag sa iyang igsoon, ug gitawag niya kini ngadto sa Manluluwas. Human niana gitawag si Felipe, ug siya milakaw sa pagpangita kang Natanael.” The Desire of Ages, 141.

Ang buluhaton ni William Miller sukad sa panahon sa katapusan niadtong 1798 hangtod sa Agosto 11, 1840, nagrepresentar sa buluhaton ni Juan Bautista; apan sa dihang mikunsad ang manulonda sa Pinadayag 10, sumala sa ginatipohan sa pagkanaog sa Balaang Espiritu sa pagbautismo ni Cristo, ang Ginoo “mitigom” sa Iyang mga tinun-an nga patukoranan. Kining duha ka mga saksi nagpaila nga gitigom ni Cristo ang Iyang katawhan sa ulahing mga adlaw niadtong Setyembre 11, 2001, sa dihang mikunsad ang manulonda sa Pinadayag kapitulo 18; apan sama sa mga Millerita, pagasulayan sila pinaagi sa usa ka bahin sa pito ka mga dalugdog nga gipatakan, ug unya pagatigomon sa Ginoo ang Iyang katawhan sa ikaduhang higayon.

Ang ikaduhang pagtigom sa mga katawhan sa Dios sa kataposang mga adlaw nagsugod sa kasaysayan nga gihulagway diha sa pinakaulahi nga bahin sa bersikulo onse, sa kapitulo onse sa Daniel, sa wala pa gayud ang kadaugan ni Putin batok sa Ukraine, ug sa wala pa ang bersikulo dose diin nagatapos ang profetikong pagpamatuod sa Russia ug ni Putin. Busa, ang Daniel kapitulo onse, bersikulo onse, nahiuyon sa Pinadayag kapitulo onse, bersikulo onse, kay didto ang duha ka mga saksi gibanhaw pag-usab ngadto sa kinabuhi.

Sa sagradong kasaysayan sa mga Millerite, ang Ginoo misugod pag-usab sa pagtigum sa Iyang katawhan sa ikaduhang higayon human sa kapakyasan niadtong Abril 19, 1844, ug ang gigamit sa Ginoo aron tigumon ang Iyang katawhan niadtong panahona mao ang pag-ila nga ilang ginatuman ang panahon sa paglangan sa sambingay sa napulo ka mga ulay diha sa Mateo kapitulo baynte-singko, ug usab sa Habacuc kapitulo dos. Aron maila sa mga Millerite ang ilang kahimtang ug makabalik, kinahanglan nilang maila ang ilang kaugalingon ingon nga gilarawan sulod sa pulong nga matagnaon sa Dios. Kinahanglan nilang makita nga sila mao ang katawhan sa Dios, nga lahi sa mga nag-angkon nga sila mao ang Iyang katawhan. Sa pagtigum Niya sa Iyang mga katawhan nga napakyas, Siya naghatag ug usa ka hulagway sa bandila nga ipataas ngadto sa mga Hentil, sa ingon nagpasiugda sa kalainan tali sa Iyang tinuod apan napakyas nga katawhan, ug sa Iyang katawhan nga sa pag-angkon lamang.

Ug niadtong adlaw motungha ang gamot ni Jesse, nga motindog ingon nga usa ka bandila alang sa mga katawohan; kaniya mangita ang mga Gentil: ug ang iyang dapit nga pahulayan mahimong mahimayaon. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang Ginoo mopataas pag-usab sa ikaduhang higayon sa iyang kamot aron sa pag-angkon pag-usab sa salin sa iyang katawohan, nga mahibilin, gikan sa Asiria, ug gikan sa Egipto, ug gikan sa Patros, ug gikan sa Cush, ug gikan sa Elam, ug gikan sa Shinar, ug gikan sa Hamath, ug gikan sa mga pulo sa dagat. Ug siya magpatindog ug usa ka bandila alang sa mga nasud, ug pagatigumon niya ang mga sinalikway sa Israel, ug pagahiusahon ang mga nangatag sa Juda gikan sa upat ka suok sa yuta. Isaia 11:10–12.

Sa dihang gihulagway ni propeta Jeremias kadtong mga napakyas ug gidismaya niadtong Abril 19, 1844, iyang gipaila nga wala na siya makig-uban sa “katiguman sa mga mayubiton,” nga migamit sa napakyas nga prediksiyon sa 1843 ingong pamatuod nga kadtong girepresentahan ni Jeremias

mga mini nga propeta.

Wala ako molingkod sa katilingban sa mga mayubiton, ni malipay; ako milingkod nga nag-inusara tungod sa imong kamot: kay ikaw nagpuno kanako sa kaligutgut. Jeremias 15:17.

Ang “katilingban sa mga mayubiton” naghingilin niadtong girepresentahan ni Jeremias.

“Daghan ang gilutos sa ilang dili magtotoong mga igsoon. Aron mapadayon ang ilang kahintang sa iglesia, ang uban miuyon sa pagpakahilom mahitungod sa ilang paglaom; apan ang uban mibati nga ang pagkamatinud-anon ngadto sa Dios nagdili kanila sa ingon niana nga pagtago sa mga kamatuoran nga Iyang gitugyan sa ilang pagsalig. Dili pipila ang giputol gikan sa pakig-ambit sa iglesia tungod sa walay laing hinungdan gawas sa pagpahayag sa ilang pagtuo sa pag-abot ni Cristo. Hilabihan ka bililhon alang kanila nga nagaantus niining pagsulay sa ilang pagtuo ang mga pulong sa manalagna: ‘Ang inyong mga igsoon nga nagdumot kaninyo, nga nagsalikway kaninyo tungod sa Akong ngalan, miingon, Pasidunggan ang Ginoo: apan Siya magapakita alang sa inyong kalipay, ug sila pakaulawan.’ Isaias 66:5.”
The Great Controversy, 372.

Sa diha nga ang Ginoo magabayaw ug usa ka bandila ngadto sa mga Gentil, kini mahitabo sa diha nga Iyang gituy-od pag-usab sa ikaduhang higayon ang Iyang kamot aron tigumon ang salin sa Iyang katawohan, nga mao ang mga sinalikway sa Israel. Sila mao kadtong dili na magalingkod sa “katilingban sa mga mayubiton.”

Ang “gamut ni Jesse” maoy usa ka simbolo sa duha ka kaliwat sa dugo, ang usa gikan sa Judaismo nga gihiusa uban sa usa ka kaliwat sa dugo nga gikan sa gawas sa Judaismo, ug nagrepresentar dili lamang sa kaliwat sa dugo ni Jesus, kondili usa usab ka simbolo sa pagkahiusa sa Pagkadiyos ug sa pagkatawo, kay ang bandila nga gipataas nagrepresentar sa usa ka katawhan nga gitimrihan sa kahangturan diha sa kahintang ug kasinatian sa pagkahiusa sa Pagkadiyos ug sa pagkatawo, nga girepresentahan usab sa bersikulo napulo sa Daniel kapitulo onse pinaagi sa simbolo sa “kota”. Sa bersikulo napulo, ang panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo gipasabot pinaagi sa profetikanhong pagsabot sa kota, nga mao ang ulo. Sa kasaysayan sa bersikulo onse ug sa Gubat sa Ukraine, ang Ginoo nagatuy-od sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang mga sinalikway nga napakyas sa ilang gipaabot.

Busa, uban ang pagpamatuod sa Daniel onse ingon nga balangkas, among naila ang pagsulod sa papasiya ngadto sa matagnaong kasaysayan, sa wala pa ang balaod sa Domingo. Atong nakita ang buhat sa Republikano nga sungay nga girepresentahan ni Trump samtang siya mahimong ikawalo nga gikan sa pito, ug magsugod sa buhat sa paghiusa sa iglesia ug estado. Anaa kanato ang linya sa apostatang sungay sa Protestantismo, ingon sa girepresentahan sa mga Macabeo. Sa mao gihapong kasaysayan nga girepresentahan niadtong mga bersikulo, atong iaplikar ang linya sa pito ka mga dalugdog, nga mao usab ang linya sa sambingay sa napulo ka mga ulay, nga nag-ila sa kasinatian sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, maingon man ang linya sa tulo ka mga manulonda nga naglatid sa buhat sa tinuod nga Protestante nga sungay. Usa sa mga hitabo alang sa tinuod nga Protestante nga sungay nianang kasaysayana mao ang ikaduhang pagtigom.

Ang ikaduhang panagtigom nahitabo sa kasaysayan sa mensahe sa ikaduhang manulonda, ug nahitabo usab kini sa kasaysayan sa ikatulong manulonda gikan sa 1844 hangtod sa 1863, nga nagpalig-on sa duha ka mga saksi gikan sa kasaysayan sa mga Millerita mahitungod sa Ginoo nga nagabakyaw sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang Iyang nagkatibulaag nga panon.

“Septiyembre 23, gipakita sa Ginoo kanako nga Iyang gituy-od pag-usab ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron mapasig-uli ang salin sa Iyang katawohan, ug nga ang mga paningkamot kinahanglan nga doblehon niining panahona sa pagtigom. Sa pagkatibulaag, ang Israel gihampak ug gigisi, apan karon sa panahon sa pagtigom ayohon ug bugkosen sa Dios ang Iyang katawohan. Sa pagkatibulaag, ang mga paningkamot nga gihimo sa pagpakatap sa kamatuoran diyutay ra kaayo ang nahimo nga epekto, diyutay ra o wala gayoy nahimo; apan sa pagtigom, sa dihang gitukod na sa Dios ang Iyang kamot aron tigumon ang Iyang katawohan, ang mga paningkamot sa pagpakatap sa kamatuoran makab-ot ang gituyo nilang epekto. Ang tanan kinahanglan maghiusa ug magmainiton sa buluhaton. Nakita ko nga sayop alang kang bisan kinsa ang paghisgot sa pagkatibulaag ingon nga mga panig-ingnan aron maoy magdumala kanato karon sa pagtigom; kay kon ang Dios dili na magbuhat pa alang kanato karon labaw pa kay sa Iyang gibuhay kaniadto, ang Israel dili gayod matigom.” Early Writings, 74.

Sa appendice sa Early Writings, gipatin-aw ni Sister White ang bag-ong gihisgotang komento:

“3. Ang panglantaw nga ang Ginoo ‘gituy-od ang Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron mabawi ang salin sa Iyang katawhan,’ sa panid 74, nagtumong lamang sa panaghiusa ug kalig-on nga kaniadto anaa taliwala sa mga nagpaabot kang Cristo, ug sa kamatuoran nga Siya nagsugod na pag-usab sa paghiusa ug sa pagpataas sa Iyang katawhan.” Early Writings, 86.

Ang balaang kasaysayan sa pito ka mga dalugdog nga nagrepresentar gikan sa Agosto 11, 1840 hangtod sa Oktubre 22, 1844, nagtimaan sa balaang kasaysayan gikan sa Oktubre 22, 1844 hangtod sa pagrebelde sa 1863. Linya ibabaw sa linya, ang nahaunang kasaysayan nagrepresentar sa usa ka hulagway sa mga maalamong ulay, ug ang ikaduhang linya naghatag ug hulagway sa mga buang nga ulay. Ang duha ka mga kasaysayan nagsugod sa dihang ang usa ka manulonda mikunsad uban ang usa ka mensahe nga pagakan-on. Ang pag-abot sa manulonda sa duha ka mga kasaysayan nagsugod sa usa ka proseso sa pagsulay nga miresulta sa usa ka pagkakatatag, ug pag-abot sa 1849, si Sister White gipakitaan nga ang Ginoo nagatuy-od na usab sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon, niining panahona aron tigumon kadtong nangkataag niadtong Oktubre 22, 1844.

Sila nangapangalapog tungod sa Dakong Kapakyasan, maingon nga ang mga manggialamon niadtong Abril 19, 1844 nangapangalapog pinaagi sa ilang unang kapakyasan. Ang ikaduhang pagkatigom nagpaila nga ang Ginoo “nagsugod na sa paghiusa ug sa pagpatindog pag-usab sa Iyang katawhan.” Sa ikaduhang pagkatigom ang buluhaton sa Ginoo nagalakip sa pagpataas sa usa ka bandila nga nagahiusa sa usag usa diha sa mensahe, ug kansang pagkatawo nahiusa sa Iyang Pagka-Dios. Ang tuyo sa bandila mao ang pagtawag sa laing panon sa Dios sa paggawas gikan sa Babilonia, nga natuman pinaagi sa pagtan-aw sa mga lalaki ug mga babaye sa bandila.

Ang bandila mao ang kasundalohan niadtong nakahiusa sa ilang pagkatawo uban sa pagka-Dios ni Cristo sa panahon sa pagsulay sa balaod sa Domingo. Busa, ang ikaduhang pagpundok nag-ila nga ang “gamut ni Jesse” igapataas, nga nagdala sa duruha ka pilo nga profetikanhong simbolismo ni Ruth, usa ka pagano nga gipundok pinaagi sa bandila pinaagi sa iyang paghiusa kang Boaz, usa ka simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug usab usa ka simbolo sa Manunubos, nga nagbayad sa bili alang kang Ruth, ug mao ang iyang haduol nga paryente. Sa pagpakatawo sa Diosnong kinaiya ni Cristo uban sa nahulog nga unod sa tawhanong kinaiya, nahimo Siya nga atong haduol nga paryente. Ang bandila nga gipataas mao kadtong gihiusa pinaagi sa mensahe, nga nagtapos sa buluhaton sa paghiusa sa ilang pagkatawo ngadto sa pagka-Dios ni Cristo sa dili pa ang balaod sa Domingo.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang pagpasalamat sa Biblia motubo pinaagi sa pagtuon niini. Bisan asa nga paagi mopadulong ang estudyante, iyang makita nga gipadayag didto ang walay kinutoban nga kaalam ug gugma sa Dios.

“Ang kahulogan sa sistemang Judio wala pa gayud hingpit nga masabti. Ang dagku ug halalum nga mga kamatuoran gipadayag pinaagi sa landong diha sa iyang mga rito ug mga simbolo. Ang ebanghelyo mao ang yawi nga nag-abli sa iyang mga tinago. Pinaagi sa kahibalo sa plano sa pagtubos, ang iyang mga kamatuoran naabli ngadto sa pagsabut. Labaw pa kay sa atong nasabtan karon, atong pribilehiyo ang pagsabut niining kahibulongang mga tema. Kinahanglan natong sabton ang halalum nga mga butang sa Dios. Ang mga manulonda nangandoy sa pagtan-aw ngadto sa mga kamatuoran nga gipadayag ngadto sa mga tawo nga uban sa mapainubsanong mga kasingkasing nangita sa pulong sa Dios, ug nagaampo alang sa labi pang kalawomon ug kalapdon ug kahitas-an ug kahabogon sa kahibalo nga Siya lamang ang makahatag.

“Samtang nagkaduol kita sa katapusan sa kasaysayan niining kalibotana, ang mga tagna nga may kalabutan sa ulahing mga adlaw ilabina nang nanginahanglan sa atong pagtuon. Ang ulahing basahon sa mga kasulatan sa Bag-ong Tugon puno sa kamatuoran nga gikinahanglan natong masabtan. Gibutaan ni Satanas ang mga hunahuna sa daghan, mao nga malipayon silang midawat sa bisan unsang pasangil aron dili nila himoon nga ilang pagtuon ang Pinadayag. Apan si Cristo pinaagi sa Iyang alagad nga si Juan dinhi nagpahayag kon unsa ang mahitabo sa ulahing mga adlaw, ug Siya nagaingon, ‘Bulahan ang nagabasa, ug sila nga nagapatalinghug sa mga pulong niining tagnaa, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinhi.’ Pinadayag 1:3.”

“Kini mao ang kinabuhing walay katapusan,’ miingon si Cristo, ‘nga sila makaila Kanimo nga bugtong matuod nga Dios, ug kang Jesu-Cristo, nga Imong gipadala.’ Juan 17:3. Nganong wala man nato maamgoi ang bili niini nga kahibalo? Nganong kining mahimayaong mga kamatuoran wala man magadilaab sa atong mga kasingkasing, magakurog sa atong mga nagabil, ug molukop sa tibuok natong pagkatawo?”

“Sa paghatag kanato sa Iyang pulong, gibutang kita sa Dios sa pagpanag-iya sa matag kamatuoran nga mahinungdanon alang sa atong kaluwasan. Linibo na ang nakasag-ob ug tubig

gikan niining mga atabay sa kinabuhi, apan walay pagkaminos sa gidaghanon sa suplay. Linibo na ang nagbutang sa Ginoo sa ilang atubangan, ug pinaagi sa pagtan-aw Kaniya nangausb ngadto sa mao rang dagway. Ang ilang espiritu nagdilaab sa sulod nila samtang nagasulti sila mahitungod sa Iyang kinaiya, nga nagasugilon kon unsa si Cristo alang kanila, ug kon unsa sila alang kang Cristo. Apan kining mga magsususi wala makapahurot niining halangdon ug balaan nga mga tema. Linibo pa ang mahimong moapil sa buluhaton sa pagsusi sa mga tinago sa kaluwasan. Samtang ang kinabuhi ni Cristo ug ang kinaiya sa Iyang misyon pagapalandungan, ang mga silaw sa kahayag mosidlak nga labi pang matin-aw sa matag paningkamot sa pagdiskobre sa kamatuoran. Ang matag bag-ong pagpangita magpadayag ug usa ka butang nga labi pang makapainteres kay sa nahipadayag na kaniadto. Ang maong hilisgutan dili mahutdan. Ang pagtuon sa pagka-nagpakatawo ni Cristo, sa Iyang halad sa pagpasig-uli, ug sa Iyang buluhaton sa pagpataliwala, magapadapat sa hunahuna sa masinabuton nga estudyante samtang magapadayon pa ang panahon; ug sa pagtan-aw ngadto sa langit uban sa dili maihap nga mga katuigan niini, moingon siya, ‘Daku ang tinago sa pagkadiosnon.’”

“Sa walay kataposang panahon atong mahibaloan kadtong, kon nadawat pa unta nato dinhi ang kahayag nga mahimo unta natong makab-ot, makapabukas unta sa atong pagsabot. Ang mga tema sa pagtubos magapadayon sa pag-okupar sa mga kasingkasing, mga hunahuna, ug mga dila sa mga tinubos sa tibuok walay kataposang mga kapanahonan. Ilang masabtan ang mga kamatuoran nga dugay nang gitinguha ni Cristo nga ipadayag ngadto sa Iyang mga tinun-an, apan nga wala silay pagtuo aron masabtan kini. Sa walay kataposan ug sa walay kataposan motungha ang bag-ong mga pagtan-aw sa kahingpitan ug himaya ni Cristo. Sa walay kataposang mga kapanahonan ang matinumanong Agalon sa Balay magapagula gikan sa Iyang bahandi ug mga butang nga bag-o ug daan.” Christ’s Object Lessons, 132–134.